یادداشت

عیدی در برهوت

احمد زیدآبادی
روزنامه‌نگار و فعال سیاسی

در آستانه عید، التماس‌های بی‌حاصلِ وزیر بهداشت را به هیچ گرفتیم و چون خانوادگی بیماری کرونا را از سر گذرانده بودیم، راهی سفر به کویر مرکزی ایران شدیم. ابتدا چند روزی را در نزدیکی بسطام در میان شکوفه‌های سرمازدهٔ باغ اَورس به سر بردیم، باغی که دکتر ولیان از فعالان محیط زیستی شاهرود به یاری همکارانش، آن را به ثمر رسانده و به صورت تفرجگاهی آرام و با صفا در آورده است. بعد از آن از جنوب شاهرود، سر به دشت کویر گذاشتیم و از جاده خلوت و بی‌شانه‌ای که از طرود می‌گذرد، به معلمان رسیدیم. در حین عبور از این منطقه با خود گفتم که اگر ماشین در این منطقه خراب شود، چه کنیم؟ جاده نه شانه‌ای دارد، نه همسطح زمین است و نه عبور و مروری در آن جریان دارد؟ ماشین اما یاری‌مان کرد و از آن منطقه که عمدتا محل چرای شتران بود، بدون مشکل گذشت. فقط همینقدر بگویم که کویر در سرتاسرش هوایی توفانی و غبارآلود و پر گرد و خاک داشت و حلاوتی برای باز شدن دل و پرواز روح باقی نمی‌گذاشت! مردمِ تمام آبادی‌های سراسر منطقه و شهرهای کوچک و بزرگ حواشیِ آن در استان‌های اصفهان و یزد و کرمان و خراسان، از بارش اندکِ سال پیش به شدت نگران بودند و می‌گفتند چنین خشکسالی را به یاد ندارند. پوشش گیاهی همیشگی دشت و صحرا نیز بی‌رنگ و رو شده بود و اثری از طراوت بهاری در آن دیده نمی‌شد. با این وضع دلم سخت‌تر از قبل گرفت. پای صحبت هر کس هم که نشستم چنان از مشکلات و گرفتاری‌های بی‌شمار زندگی در سال‌های اخیر می‌نالید که آه از نهاد سنگ برمی‌خاست. یک نفر را هم ندیدم که از این اوضاع راضی باشد حتی آنهایی که علی‌الظاهر وضع مالی نامناسبی نداشتند. جالب اینکه برای اغلب آنها کرونا اصلا مشکل به حساب نمی‌آمد و قرمز و نارنجی کردن شهرها را هم به توطئه دولت برای انحراف افکار عمومی از نایاب شدن مرغ و پیشگیری از تجمعات اعتراضی نسبت می‌دادند. بحث قرارداد ۲۵ ساله با چین هم مورد توجه بود. اغلب آن را «فروش ایران به چین» و واگذاری بنادر و جزایر بخصوص جزیرهٔ کیش به چینی‌ها می‌دانستند و شماری هم می‌پرسیدند که واقعیت این ماجرا چیست و آیا اثری بر کاهش گرانی دارد یا نه؟ در واقع، در دورافتاده‌ترین مناطق کشور نیز مردم درباره امور سیاسی از جمله انتخابات ریاست جمهوری پیش رو، همان حرف‌هایی را می‌زدند که در کوچه و بازار تهران شنیده می‌شود. همگی سوگند یاد می‌کردند که در انتخابات شرکت نمی‌کنند اما همگی هم خاطر نشان می‌کردند که سوگند آن دیگری را جدی نگیریم، چرا که قبل از این هم، از این سوگندها خورده‌اند اما در روز انتخابات، به دلایلی به آن پایبند نمانده‌اند! با این حال، بر این نکته هم تأکید می‌کردند که این بار با همیشه فرق دارد!

نکته

جواد امام:

مراجعه به رفراندوم پشتوانه نظام را تقویت خواهد کرد

دبیر کل حزب مجمع ایثارگران اصلاح‌طلب درباره طرح مساله برگزاری رفراندوم و مراجعه به آرای عمومی که به تازگی توسط رئیس‌جمهور مطرح شد، گفت: من فکر می‌کنم با توجه به مشکلاتی که متوجه کشور در عرصه سیاست داخلی و سیاست خارجی با آنها مواجه اســت، بحث رفراندوم و مراجعه به آرای مردم یک ضرورت اجتناب ناپذیر محســوب می‌شود، چراکه عملا تغییر ریلی صورت نمی‌گیرد. جواد امام اظهار داشت: با توجه به ظرفیت قانون اساسی که این موضوع در آن پیش‌بینی شده، می‌توان از این ظرفیت استفاده کرد؛ ضمن اینکه باید توجه کنیم که برگزاری رفراندوم یک بحث تازه و بدون پشتوانه نیست بلکه از ابتدا در قانون اساسی هم مطرح بوده اما به دلیل عدم استفاده از این ظرفیت، به یک تابو تبدیل شده است. وی افزود: اخیرا یکی از نواب رئیس مجلس بحث خط قرمز بودن مذاکره با آمریکا را مطرح کرده است، خب نباید تصمیم‌گیری‌های کلان ما تحت تاثیر نظر اشخاص و بدون در نظر گرفتن نظر اکثریت جامعه باشد؛ بلکه ما باید در راستای منافع ملی تصمیم بگیریم و حرکت کنیم. مدیرعامل بنیاد باران بیان کرد: مساله رفراندوم چندبار از سوی رئیس جمهور مطرح شده اما تاکنون به جایی نرسیده است. من فکر می‌کنم که آقای روحانی باید موضوعات مهم مدنظر برای رفراندوم را احصا کرده و برای آنها رسما درخواست رفراندوم کند. روند اتفاقات در کشور به گونه‌ای است که عملا در حال نزدیک شدن به یک بن‌بست هستیم و مردم احساس می‌کنند که در تصمیم‌گیری‌های کلان نقش‌آفرین نیستند؛ لذا من فکر می‌کنم اگر ما برای این شرایط چاره‌اندیشی نکنیم با بحران مواجه می‌شویم. یکی از راه‌های خروج از این وضعیت، مراجعه به آرای عمومی است که از طریق رفراندوم باید اخذ شود. فعال سیاسی اصلاح‌طلب درباره مخالفت‌هایی که نسبت به مساله رفراندوم وجود دارد، تصریح کرد: به عقیده من این فقط تهدیدی است برای یک جریان خاص و محدود که اقلیت هستند و منافع خود را در خطر می‌بینند؛ در غیر اینصورت اگر آنها احساس می‌کنند که منافع کشــور را در نظر دارند، باید بدانند منافع کشور بدون نظر و آرای عمومی قابل دسترسی نیست و نمی‌شود منافع ملی را براساس میل و نظر خودشان انتخاب و دنبال کنند. امام تاکید کرد: در نتیجه همه باید از این مساله استقبال کنند، اما عدم استقبال به معنای این است که یک گروه صرفا منافع خودشان را می‌بینند و این در واقع زیر سوال رفتن و محدود شدن قدرت یک جریان و افراد خاصی است. وی خاطرنشان کرد: مراجعه به آرای عمومی حتما پشتوانه نظام را تقویت خواهد کرد، اگر تصمیمی پشتوانه مردم را داشته باشــد، قطعا مردم حمایت می‌کنند و این موجب تقویت رابطه مردم و نظام می‌شود.

گزارش

نماینده نیشابور مدعی کتک زدن دبیر مجمع نمایندگان خراسان رضوی شد

جنگ روانی علیه جهانگیری در مشهد

ادامه از صفحه ۳ / جهانگیری اضافه کرد: ما بابت مشکلات معیشتی از مردم عذر می‌خواهیم. باید بتوانیم طوری دولت را تحویل دهیم که هم مردم را واکسینه کرده باشیم، هم تحریم‌ها رفع شده باشد. جهانگیری خاطرنشان کرد: از مجلس گله داریم که چرا در کنار انتقادات به دولت، به سایر دستگاه‌ها تذکر نمی‌دهند، ما در ســال ۹۳ برای توسعه بندر جاسک به مجلس لایحه فرستادیم. در مریوان نیز برای تشکیل منطقه آزاد لایحه به مجلس فرســتادیم. تاکنون برای احداث مناطق آزاد در نقاط مختلف کشور هفت لایحه فرستادیم، اما این لوایح الان در مجمع تشخیص مصلحت معطل هستند و ایرادی که مجمع به این لوایح وارد می‌کند، بحث تامین مالی اســت؛ در حالی که دولت تامین مالی آن را پذیرفته است. مجمع نباید جای دولت تصمیم‌گیری کند.

امیررضا واعظی آشتیانی در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

ضعف رسانه‌ای به دولت ضربه زد

احمدی‌نژاد از دیوار اصولگرایی بالا رفت

تعداد قابل توجهی از نمایندگان مجلس نظامی‌اند

عکس: آرمان ملی/فاطمه فتاحی

آرمان ملی - محمدهادی علیمردانی: مشارکت مردم در انتخابات به عوامل متعددی وابسته است، عملکرد دولت و گروه‌های سیاسی از جمله این عوامل خواهد بود. اختیارات دولت‌ها نیز خلاف ادعاهای آنان، چندان مطابق با واقعیت نیست. شفافیت لازمه اداره کشور به دور از حواشی خواهد بود. در همین راستا «آرمان ملی» گفت‌وگویی با امیررضا واعظی آشتیانی فعال سیاسی اصول‌گرا، داشت که در ادامه می‌خوانید.

میزان مشارکت مردمی در انتخابات سال ۹۸ کاهش یافت و این احتمال وجود دارد که این رویداد در انتخابات پیش رو نیز تکرار شود. آیا می‌توان این موضوع را دارای نسبتی با کاهش اعتماد دانست؟

کسانی که خودشان این واقعه را رقم زدند، تلاش می‌کنند تا از این واقعه شانه خالی کرده و از پاسخگویی فرار کنند. اگر مشارکت مردم در انتخاباتی کاهش پیدا می‌کند، مسئولان باید علت موضوع را در عملکرد خود بیابند. آیا این شأن رئیس جمهور است که هرروز به جای مطرح کردن مشکلات مردم، به جهش کرونا توجه کند؟ آیا رئیس جمهور باید راجع به این مسائل صحبت کند؟ آیا متولی نداریم و تمام مشکلات کشور در کرونا خلاصه می‌شود؟ به عملکردها نگاه کنیم، چه عملکردی باعث این اتفاقات شده است؟ در انتخابات شورای دوم شهر تهران که در اسفند سال ۸۱ انجام شد، عملکرد دولت آقای خاتمی و اصلاح‌طلبان باعث کاهش مشارکت شد. نکته مهم‌تر اینکه خود اصلاح‌طلبان تا دندان مسلح در انتخابات شورای دوم حضور پیدا کرده بودند و این نشان داد که مردم به عملکردها نگاه می‌کنند. دولت دوازدهم چه کاری انجام داده که منافع مردم به لحاظ سبد اقتصادی، رفاه و دغدغه‌های دیگر رفع شود؟ چرا موضوع را جدی نمی‌گیرید و نمی‌خواهید بپذیرید که عملکردها است که مردم را نگران می‌کند؟ بخش دوم نیز بگو مگوهای بی‌حاصل سیاسی است. گفت‌وگوهای همراه با تهمت، انگ‌زدن، دعواهای سیاسی بدون نفع و عدم پاسخگویی به مطالبات مردم موضوع دوم قضایا است. گروه‌های سیاسی باید با ادبیات همراه با آرامش و امید صحبت کنند. می‌بینیم مباحثی مطرح می‌شود که مردم را نسبت به آینده نگران و ناراحت می‌کند. مردم نمی‌توانند در این فضا آینده خوبی را برای خود متصور شوند. می‌گویم عملکرد دولت در زمینه‌های مختلف مردم را ناامید کرده است و خودشان نیز می‌دانند. جالب اینجاست که می‌بینیم نه تنها دولت آقای روحانی، بلکه همه دولت‌های گذشته، در یک سال آخر به جرزنی می‌افتند. سال آخر می‌گویند اختیارات کم است و اجازه ندادند کار کنیم. چرا همه شما شکل هم هستید؟ چرا ۷ سال قبل این موضوع را نمی‌گفتید؟ آقای روحانی که می‌گفت، من حقوق‌دانم و سرهنگ نیستم و صد روزه مشکلات را حل می‌کنم، امیدواری برای مردم ایجاد نکرد؟ چه الزامی دارد که نامزدهای دیگر بیایند، چنین سخنانی را مطرح کنند و باز همین راه دولت یازده و دوازده را ادامه ندهند. من این موضوع را جدا از گروه‌بندی‌های سیاسی عرض می‌کنم. به عنوان عضوی از جامعه مطالبه می‌کنم: دست از بگو مگوهای بی‌حاصل سیاسی، که انباشت تهمت هستند، بردارید. حرف‌های پرمحتوایی را مطرح کنید که امید در آن وجود دارد و آینده جمهوری اسلامی را بهتر ترسیم می‌کند. کتمان نمی‌کنیم که کشور در سال‌های گذشته پیشرفت کرده است. بعد از دوران دفاع مقدس تا امروز کشور در زمینه‌های مختلف پیشرفت داشته و بی‌انصافی است که خدمات و همه این اتفاقات مثبت را نادیده بگیریم. در عین حال نکته مهم آن است که مردم به سبد اقتصادی خود نگاه می‌کنند. مردم رفاهیات و آرامش خود را می‌طلبند، کدام مسئول سیاسی را دیده‌ایم که بخواهد فضایی با آرامش را رقم بزند. موضوعی به وجود می‌آید و همه تلاش می‌کنند، سخنان خود را به بدترین شیوه‌های ژورنالیستی پاسخ دهند. از قلم به دستان گرفته تا صاحب‌نظران عرصه‌های مختلف، به گونه‌ای صحبت می‌کنند و مسئولان در نقطه مقابل به گونه‌ای پاسخ می‌دهند که هیچ خروجی جز نگاه منفعلانه مردم به وجود نمی‌آید. لذا امیدواریم در همین مدت کوتاه باقی‌مانده، مسئولان امر بیش از پیش نسبت به مشکلات توجه داشته باشند. لابه‌لای مطالبات موجود، دولت کارهای مثبتی نیز انجام داده است. مسئولان دولتی برای مردم تشریح کنند که چه کارهایی را انجام داده‌اند و چه اقدامات زیربنایی انجام شده است؟ صداوسیما در حال حاضر بخشی از این اقدامات را پخش کرده است اما کارهای زیربنایی باید تاثیر مثبتی بر اقتصاد کشور داشته باشد.

با این اوصاف نقش عملکرد دولت در حضور مردم پای صندوق‌های رای را از اعتماد عمومی پررنگ‌تر می‌بینید. تلقی درستی داشته‌ام؟

دقیقا! مردم نگاه می‌کنند که دولت در ارتباط با ساده‌ترین موضوع مانند گوشت، مرغ، گوجه‌فرنگی و خیار از مدیریت عاجز است. چه اتفاقی در حال رخ دادن است که می‌گویند، وضع مرغ تا چند وقت دیگر خوب می‌شود؟ چرا تا به حال از این اتفاقات جلوگیری نکردید که امروز به فکر بهبود وضعیت آن باشید؟ مسئولان یاد گرفته‌اند، اشتباهاتی انجام دهند و سپس فکر کنند که چگونه آن اشتباهات را جبران کنند. سوء مدیریت‌های خود را به گونه‌ای بازنمایی می‌کنند که گویا همه گناه‌ها تقصیر تحریم است و به قول آقای روحانی هرچه نفرین دارید به واشنگتن بکنید. اینها نان و آب نمی‌شود. موضوع دیگری که مجدد عرض می‌کنم، دعواهای بی‌نتیجه سیاسی است. این دو موضوع می‌تواند تاثیر منفی داشته باشد.

با این وجود به مسأله اختیارات ریاست جمهوری نیز اشاره کردید. آیا مشکلاتی که روسای جمهور پیوسته از آن گلایه داشته‌اند، صحت ندارد؟

می‌خواهم سوال کنم، کسی که آمده و رئیس جمهور شده، مخصوصا کسی که در این ۴۰ سال در جایگاه‌های این کشور بوده است، قانون اساسی را مطالعه نکرده است؟ وظایف قوای دیگر را مطالعه نکرده؟ وظایف دیگر سازمان‌ها را مورد مطالعه قرار نداده است؟ از زمان آقای خاتمی گرفته تا زمان آقای احمدی‌نژاد و حالا دولت آقای روحانی، همه در سال آخر دوره دوم ریاست جمهوری خود این حرف را می‌زنند. چرا در ۴ سال اول به این نکته نمی‌رسید؟ شما که این همه اختیار دارید! بودجه دست شما است. حتی بودجه سازمان‌های زیر نظر رهبری نظام نیز به دست دولت است. چگونه می‌گویید اختیار ندارید؟ صداوسیما سریالی را پخش می‌کند و به سادگی گلوگاه مالی او را می‌گیرید. آیا اختیاری بالاتر از اینکه بودجه نظام دست دولت است؟ بودجه‌ها از قوه‌قضائیه تا مجلس همه به دست دولت است. نیروهای مسلح در عرصه‌های مختلف خدمت می‌کند، آنها کار خود را انجام می‌دهند و شما نیز وظیفه خود را انجام دهید. انتخاب نادرست نیروها و گزینش افراد نامناسب که سوءمدیریت دارند و گاها عوامل نفوذ هستند، باید بررسی شود.

پس در نهایت با ساخت سریال‌های گاندو ۱ و ۲ موافق هستید؟

تهیه‌کننده، نویسنده و عوامل دیگر گاندو می‌گویند ما این سناریو را بر اساس واقعیت نوشته‌ایم و وزیر خارجه می‌گوید که این موضوع دروغ است. آقای وزیر امور خارجه، یکبار شده است که شفاف برای مردم بگویید به چه علت می‌گویید این سخنان دروغ است؟ متولیان گاندو نیز بگویند به این دلایل حقیقت را گفته‌ایم. آیا جاسوس‌هایی که گرفته‌اند، دروغ بوده است؟ آیا افرادی که مبادله شده‌اند، دروغ بوده است؟ آیا تمام این سخنان دروغ بوده است؟ اینجاست که دو شاخصه مهم که جزو مطالبات مردم است، زیر سوال می‌رود. اولین شاخص پاسخگویی مسئولان و دومی شفاف‌سازی است. آیا این اتفاقات رخ داده است؟ اینکه به سادگی بگوییم دروغ است، کافی نیست. با چه ادله‌ای می‌گوییم این سخنان دروغ است؟ نمی‌خواهم از گاندو و امثال گاندو دفاع کنم ولی اگر همه چیز را در مقاطع خود به صورت شفاف مطرح می‌کردیم، کار به اینجا نمی‌رسید. دلیل اینکه موضوعات پشت صحنه به یکباره افشا می‌شود، آن است که مسئولان ما در زمان و مکان مناسب پاسخگو نیستند. به همین دلیل این اتفاقات نیز رخ می‌دهد.

به محور بحث بازگردیم. شما فکر می‌کنید که چه میزان مشارکتی می‌تواند در انتخابات ۱۴۰۰ مورد انتظار ما قرار گیرد؟ مسئولان در ماه‌های باقی‌مانده چه کارهایی را می‌توانند انجام دهند؟

مشارکت ما در تمام انتخابات‌ها از سطح استاندارد دنیا بالاتر بوده است. استاندارد مشارکت در دنیا بیش از ۲۵ الی ۳۰ درصد نیست. ما امیدواریم که در این دوره شاهد شرایط بهتری باشیم. اگر از همین حالا نیز دولت تصویر روشنی از آینده به مردم ارائه دهد، خود را به تحریم گره نزند، برخی از مسئولان غرب‌گرا اصلاحی در روش و نگاه سیاسی خود داشته باشند و از حیث اقتصادی به داشته‌های داخلی اعتماد کنند، حتی در این سه ماه باقی‌مانده نیز شاهد تاثیرات مثبتی خواهیم بود. گفتمان‌های بی‌محتوا، زشت و همراه با پلشتی کنترل شود و فضا به سمت امید و باورهای آینده‌نگرانه حرکت کند. در این صورت می‌توانیم انتخابات خوبی را داشته باشیم. چه از جناح انقلابی رئیس جمهوری انتخاب شود و چه از جناح اصلاح‌طلب، مهم‌تر از همه محقق شدن حضور حداکثری مردم است.

با این حال در سال‌های گذشته از دو جناح سیاسی شناخته شده رئیس جمهور داشته‌ایم. آیا تکرار انتخاب‌های امتحان شده برای ما راهگشا خواهد بود؟

اینکه دولت آقای احمدی‌نژاد اصولگرا دانسته شود، یکی از اشتباهات است. البته اشتباه نیست، بلکه می‌خواهند دولت ایشان را به زور به عنوان دولتی اصول‌گرا جا بزنند. آقای احمدی‌نژاد از دیوار اصولگرایی بالا رفت. احمدی‌نژاد در سال اول گفت، من اصول‌گرا نبوده و مستقل هستم اما باور من این است که ایشان از دیوار اصولگرایی بالا رفت و کسانی که به او رای دادند، افرادی بودند که حوزه اصولگرایی را قبول داشتند. اصلاح‌طلبان برای اینکه از قافله عقب نمانند، مرتبا می‌گویند احمدی‌نژاد اصولگرا بود تا از زیر بار عملکرد خود دوره آقایان خاتمی و روحانی فرار کنند.

با این حال برخی احزاب اصول‌گرا از آقای احمدی‌نژاد حمایت کردند. این شائبه در خصوص حزب موتلفه نیز وجود دارد.

خیر! در سال ۸۴ حزب موتلفه با دیگر گروه‌هایی که متشکل از جبهه پیروان خط امام و رهبری بود، در مرحله اول از آقای لاریجانی حمایت کردند. در مرحله دوم حزب موتلفه برای اعضا و شورای مرکزی خود این شرایط را قائل شد که هرکس به نامزد مورد پسند خود رای بدهد. اگر می‌خواهند به آقای هاشمی رای دهند یا تبلیغ کنند. آقای احمدی‌نژاد نیز ذیل همین قاعده بود و موتلفه از او حمایت نکرد و این فضا را برای اعضای خود باز گذاشت.

پس فکر می‌کنید اگر یک رئیس جمهور اصول‌گرا در دولت بعد روی کار بیاید، می‌توانیم شاهد بهبود وضعیت کشور و مردم باشیم؟

امیدواریم که اگر بناست رئیس جمهوری انقلابی انتخاب شود، گذشته از شعارها، برنامه‌ای مبتنی بر چشم‌انداز ۲۰ ساله کشور داشته باشد و برنامه‌های ۵ ساله تبیین شده را در نظر بگیرد. نباید تا چرخ را از ابتدا اختراع کند. همچنین از مدیران توانمند دارای کارایی لازم استفاده کند، شایسته سالاری را حاکم کند و در عرصه‌های مختلف مراقب افراد نفوذی باشد. مقام معظم رهبری بارها و بارها درباره نفوذ مطالبی را مطرح فرمودند. این نفوذ تنها به دولت نیز انجام نمی‌شود و در بخش‌های دیگر نیز وجود دارد. هرجا نیروی ضعیف قرار دهیم، نفوذ از همان جا انجام می‌گیرد. جایی که مدیری قوی، کارآمد، انقلابی و شجاع وجود دارد، هرگز نفوذ انجام نمی‌شود. نفوذ در جایگاه‌هایی که مدیرانی ضعیف و به عقیده من لمپن منصوب می‌شوند، انجام می‌گیرد. دولت بعد باید مراقب این مشکلات باشد و شجاع و با برنامه حرکت کند. همچنین رئیس جمهور بعدی مر قانون را سرلوحه خود قرار دهد و مهم‌تر از همه، دو شاخصه پاسخگویی و شفاف‌سازی را در دستور کار داشته باشد.

سخنانی نیز درباره رئیس جمهوری نظامی به میان آمده است. اسامی به عنوان نامزد احتمالی انتخابات مطرح شده‌اند که در کــارنامه خود سابقه نظامی دارند. حضور این افراد در عرصه سیاسی مغایرتی بــا آرمان‌های ابتدایی انقلاب دارد؟ آیا رئیس جمهور شدن یک نظامی می‌تواند آسیب‌زا باشد؟

در هیچ جای قانون ننوشته‌ایم که شخص نظامی نمی‌تواند نامزد انتخابات شود. در مجلس یازدهم تعداد قابل توجهی از نمایندگان نظامی هستند. اگر به فرمایش حضرت امام(ره) نیز توجه داشته باشیم، ایشان فرمودند، نظامیان از حضور در کارهایی که به سمت احزاب و گروه‌های سیاسی می‌رود، پرهیز کنند اما این دلیل نمی‌شود که نظامی نتواند نامزد انتخابات شود. در اوایل انقلاب فردی به نام مدنی که فرمانده نیروی دریایی بود، نامزد انتخابات ریاست جمهوری شده و رای نیز نیاورد. بعدا نیز این فرد خائن شناخته شده و اعدام شد. لذا حضور نظامیان در انتخابات مانعی ندارد اما برخی گروه‌های سیاسی این موضوع را دستاویز کرده‌اند که نظامیان می‌خواهند در انتخابات نامزد شوند. مهم این است که مردم رای دهند. تعجب می‌کنم که عده‌ای از حالا برای مردم تعیین تکلیف می‌کنند که آیا رای بدهند یا در انتخابات مشارکت نکنند. این موضوع به هیچکس ارتباط نداشته و وابسته به انتخاب مردم است. مردم اگر صلاح ببینند به نظامی، لباس شخصی یا روحانی رای خواهند داد.

سناریو درباره رویکرد شورای نگهبان به کاندیداهای اصلاح‌طلب

امیر محبیان، با تحلیل شرایط انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۰ گفت: فضای انتخابات تابعی از شرایط اجتماع و نیازهای مردم است زیرا فرض بر این است که مردم هنگامی که پای صندوق‌های رای می‌روند، قصد دارند کسی را برگزینند که برنامه‌های او پاسخی به پرسش‌ها و رفع کننده نیازهای مردم باشد؛ فعلا همه کاندیداها برخی هوشمندانه و با شناخت نیازهای مردم و بعضی بر اساس ذهنیت خودشان در حال مطرح کردن شعارهایی هستند که ذهن رای دهندگان را به سوی خود جلب کنند. وی با بیان اینکه در حال حاضر هنوز ذهن مردم کاملا درگیر انتخابات نیست، خاطرنشان کرد: البته وقتی وضعیت کنونی را با چند هفته پیش مقایسه می‌کنیم مشخص است که فضا تغییر کرده است و مطمئنا تا زمان انتخابات تحولات زیادی را شاهد خواهیم بود. موسس حزب نواندیشان ایران اسلامی با اشاره به افزایش تحرکات فردی و گروهی در ماه‌های باقی‌مانده تا انتخابات ۱۴۰۰، درباره وضعیت جریان‌های سیاسی در انتخابات گفت: به دلیل غیرعلمی بودن اقدامات انتخاباتی انجام شده ارزیابی دقیق و ملموس از روند کار و پیش‌بینی نتایج سخت است اما سه سناریو در این زمینه وجود دارد؛ در سناریوی نخست گروهی معتقدند که هیچ اصلاح‌طلب شاخصی یا در سخت‌ترین حالت اعمال فیلتر، هیچ اصلاح‌طلبی از فیلتر شورای نگهبان عبور نخواهد کرد؛ در این حالت طبعا رقابت فقط میان اصولگرایان خواهد بود. محبیان اظهار کرد: شاید اصولگرایانی از انحصار در بازار انتخابات خوشحال شوند اما عملا دو اتفاق خواهد افتاد؛ نخست؛ نبودن رقیب باعث فعال شدن شکاف‌های درونی اصولگرایان شده و آخرین ضربه‌ها به مفهوم وحدت و نیز اصولگرایی خواهد خورد. وی اضافه کرد: دوم اینکه این وضعیت انحصاری، عملا رای دهندگان دارای گرایش اصلاح‌طلبی را از میدان بیرون خواهد گذاشت از این رو حتما بر میزان مشارکت هم تاثیر منفی خواهد گذاشت. البته فرض ضمنی این تحلیل آنست که شورای نگهبان از طریق مهندسی انتخابات می‌خواهد بر نتیجه تاثیر بگذارد. این فرض بدبینانه عملا عدالت و بی‌طرفی شورای نگهبان را زیر سوال می‌برد. این فعال رسانه‌ای اصولگرا درباره سناریوی محتمل دیگر در انتخابات سال ۱۴۰۰ به ایرنا گفت: سناریوی دوم این است که شورای نگهبان یک چهره مطرح اصولگرا، یک چهره درجه دوم اصولگرا و یک چهره غیرمطرح درجه دوم یا سوم اصلاح‌طلب را تایید می‌کند تا نوعی رقابت و تنوع وجود داشته باشد ولی نتیجه انتخابات هم پیشاپیش قابل حدس و در مسیر مطمئن باشد. این سناریو هم کارکرد شورای نگهبان را به مهندسی انتخابات یا عاملیت اجرای طراحی‌های بیرونی فرومی‌کاهد. محبیان همچنین گفت: سناریوی سوم آنست که شورای نگهبان فقط و فقط کاندیداها را بر حسب شاخص‌های قانونی تایید کرده و نمی‌توان پیشاپیش برونداد آن را پیش‌بینی کرد. در این حالت کاندیداها می‌کوشند فقط مطابق نیاز افکار عمومی تولید محتوا کنند نه برای جلب تایید شورای نگهبان. وی با بیان اینکه هر سناریویی را بپذیریم بر اساس آن به شکلی صحنه‌آرایی انتخاباتی را می‌توان ترسیم کرد، درباره اظهارات برخی فعالان اصولگرا مبنی بر اولویت داشتن کارآمدی به مشارکت گفت: مشارکت و کارآمدی، دوگانه‌ای در تقابل با همدیگر نیستند. اتفاقا هرچه مشارکت بیشتر باشد و کاندیداها از رای بیشتری برخوردار باشند با پشتوانه محکمتری به اجرای برنامه‌ها در صورت پیروزی خواهند پرداخت. این کارشناس مسائل سیاسی افزود: شاید منظور از این بحث، دوگانه نتیجه مطمئن - مشارکت بالاست؛ یعنی هر چه مشارکت بیشتر باشد نتیجه نامشخص‌تر است و هر چه بخواهیم نتیجه مشخص‌تر و مطمئن‌تر باشد طبعا باید از تنوع کاندیداها کاست که نتیجتا از مشارکت هم کاسته می‌شود. این فعال اصولگرا ادامه داد: در دوگانه نتیجه مطمئن - مشارکت بالا ممکن است گروهی پیروزی با حداقل میزان مشارکت را ترجیح دهند اما تا آنجا که می‌دانم نظر رهبری کاملا مخالف اینست و ایشان همیشه بر مشارکت بالای مردم بدون اعتنا به نتیجه تاکید کرده‌اند؛ این تشخیص و راهبرد هم کاملا درست است زیرا کاهش مشارکت می‌تواند نشانه کاهش مقبولیت باشد که برای یک نظام سیاسی بسیار خطرناک خواهد بود.

فــرارو

سیدمصطفی میرسلیم:

کسانی که در فکر ریاست‌طلبی هستند، وارد انتخابات نشوند

یک نماینده تهران در مجلس در تحلیل شرایط کشور و الزامات دولت آینده، اظهار داشت: سال ۱۴۰۰ ضمن اینکه نویدهای خوبی در بردارد، درایت و تلاش مضاعفی را طلب می‌کند تا قرین موفقیت شود. سیدمصطفی میرسلیم با بیان اینکه در میان شروط موفقیت دو شرط لازم است، تصریح کرد: دولت آینده در عین ضرورت شناخت داشتن از شرایط حاکم بر کشور و فضای بین‌المللی و لزوم تدوین برنامه مناسب برای چاره‌جویی مشکلات موجود، باید هرچه دارد، از آبرو و توانایی و کاردانی و قدرت مشورت و انعطاف و دوراندیشی، همه را بکار گیرد و آماده باشد که اصلا قدر زحمات او را نشناسند و حتی آماج همه‌گونه ناسزایی بشود و در یک کلام برای فداشدن مهیا شود و نه برای کسب نام و نان. رئیس شورای مرکزی حزب موتلفه اسلامی ادامه داد: کسانی که در فکر ریاست‌طلبی و وزارت‌خواهی هستند وارد این میدان نشوند، زیرا چیزی نصیبشان نخواهد شد. انقلاب ما در شرایط امروز در همهٔ سطوح جانباز نیاز دارد. میرسلیم، تاکید کرد: دولت آینده ابتدا باید با دقت خزانه را از دولت دوازدهم تحویل بگیرد و هر وزارتخانه وضع موجود خود را به طور دقیق گزارش دهد و با تأییدیه دیوان محاسبات تحویل وزیر آینده بدهد. وی بیان کرد: اگر نقطه شروع کار دولت آینده روشن نباشد هیچ‌گاه نخواهد توانست از عملکرد خود دفاع کند. اینها غیر از کلیاتی است که همه می‌دانند و برای آنها باید در فکر راه‌حل فوری بود، یعنی، سقوط بی‌سابقه ارزش پول ملی و رشد فاجعه‌بار نقدینگی و تورم فلج کننده و فروپاشی بازار سهام و اوراق بهادار و بی‌اعتمادی مردم به آن و خصوصا خطر جدی کسر بودجه معتنابه به دلیل واهی بودن بسیاری از درآمدهای منظور شده در قانون بودجه. نماینده تهران در مجلس تصریح کرد: دولت آینده خواب و خوراک نخواهد داشت، وقت سرخاراندن هم نخواهد یافت، در شرایط انقباضی، خروج از رکود و رونق دادن به اشتغال مولد و رفع موانع کسب و کار و پاسخگویی به توقعات و مطالبات رو به افزایش و برحق مردمی و بریدن دست مفسدان و ریشه‌کنی فرآیندهای فسادزا، از پس هر کسی بر نمی‌آید؛ هزار نکته غیر از حُسن می‌باید. میرسلیم به نقش مردم و همکاری آنها با دولت اشاره کرد و گفت: همراهی مردم با دولت و فرصت دادن به دولت برای اقدام به ترتیب اولویت و اعتماد کردن به اقدامات ضربتی و اضطراری، که ممکن است چند ماه صبر و تحمل نیاز داشته باشد تا تمام آثار مثبت و امیدبخش خود را ظاهر کند. وی ادامه داد: عدم توجه به لزوم مراعات اولویت‌ها و به ضرورت اقدامات سنجیده باعث اتلاف بیت‌المال و در نهایت نارضایتی بیشتر خواهد شد. مردم مظلوم و شریف ما باید توجه داشته باشند که هشت سال فرصت سوزی را یک شبه نمی‌توان جبران کرد و هرکس چنان توقعی را دامن زند، خیانت به مردم کرده است. رئیس شورای مرکزی حزب موتلفه اسلامی ابراز امیدواری کرد که این گره پیچیده را می‌توان باز کرد اما با درایت و پایمردی و شکیبایی و همدلی. البته ما در مجلس سعی می‌کنیم راه آینده را تا آنجا که می‌توانیم و در اختیارمان است، هموار کنیم که دوران گذار هرچه زودتر و با نتیجه مثبت به نفع مردم، خصوصا گروه‌های آسیب پذیر، سپری شود. تمام اینها منوط به آن است که انتخاب آینده درست انجام گیرد و اشتباهات گذشته تکرار نشود.

دیــدگاه

آیا انتخاباتی در پیش است؟

ادامه از صفحه یک / و انواع شنیده‌ها از ظهور و افول روزانه کاندیداها خبر می‌دهد. این حالت قطعا مناسب برای یک کشور بزرگ و درحال توسعه نیست و نتایج قابل اطمینان حاصل نمی‌کند. وقتی سیاستمداران هنوز برای چگونگی ورود به انتخابات در انواع ابهام‌ها بسر می‌برند چگونه از مردم انتظار داریم در روز رای گیری به انتخابی درست و اساسی و ناظر به فکر و تامل و صلاح کشور دست بزنند؟ اتفاقا آنها که بسیاری از مشکلات کنونی را به انتخاب نادرست مردم نسبت می‌دهند و گاهی ظهور امام زمان را به نوع رای دادن شهروندان ایرانی گره می‌زنند باید بیش از دیگران در این زمینه اهتمام می‌کردند و تغییر قانون انتخابات را از این زاویه پیگیری می‌کردند تا امکان تعقل و تفکر رای دهندگان بیشتر فراهم شود. نمایندگان مجلس در قانون انتخابات ورود کردند ولی نکات مهم و اساسی برای تقویت کیفی و کمی حضور شهروندان را فرو گذاشتند تا جایی که نیک نظران گفتند و نوشتند که اصلاحات انجام شده در این قانون نوعی مصداق معرفی کردن به مردم بود! هرچند اپیدمی کرونا روی همه موضوعات کشور سایه افکنده و فعالیت‌های معمول را تحت تاثیر منفی خود قرار داده است ولی اگر کرونا هم نبود ما از قبل دچار چنین مشکلی بودیم و همه فعالیت‌های تعیین کننده انتخابات به روزها و حتی ساعت‌های منتهی به روز رای گیری مولکول می‌شد. ما شهروندان کشور دقیقه ۹۰ هستیم و همیشه یا در بسیاری از اوقات همه چیزمان به آخرین لحظات ممکن حواله داده می‌شود. آیا همین تعلیق گرایی عامل بسیاری از مشکلات ما نیست؟ آیا برای برگزاری انتخاباتی مهم و تاثیرگذار با مشارکت بالا این مانع بزرگی نیست که هنوز حتی رایزنی‌های جدی و رسمی با کاندیداها از سوی جناح‌ها صورت نگرفته و گفته‌ها و نوشته‌ها و اظهارنظرها در حد گمانه‌زنی است؟ همه در انتظار بسر می‌برند که فضای عمومی کشور به چه سمتی گرایش پیدا می‌کند و چه حوادثی این سمت و سو را مشخص خواهد ک